

4. Om den ort där konsumenten måste ge företaget möjlighet att undersöka en konsumentvara, som har köpts i enlighet med ett distansavtal, och i efterhand fullgöra avtalet, – alltid eller i det konkreta fallet – är orten där företaget har sitt säte:

Är det förenligt med artikel 3.3 första stycket jämförd med artikel 3.4 i direktiv 1999/44/EG att en konsument i förväg ska lägga ut för kostnaderna för transport till och/eller från företaget, eller innebär skyldigheten att göra en "reparation utan kostnad" att säljaren är skyldig att lägga ut i förväg?

5. Om den ort där konsumenten måste ge företaget möjlighet att undersöka en konsumentvara, som har köpts i enlighet med ett distansavtal, och i efterhand fullgöra avtalet, – alltid eller i det konkreta fallet – är orten där företaget har sitt säte och det är förenligt med artikel 3.3 första stycket jämförd med artikel 3.4 i direktiv 1999/44/EG att konsumenten lägger ut i förväg:

Ska artikel 3.3 tredje stycket jämförd med artikel 3.5 andra strecksatsen i direktiv 1999/44/EG tolkas på så sätt att en konsument inte har rätt att häva avtalet om vederbörande enbart har meddelat företaget felet utan att erbjuda sig att transportera konsumentvaran till den ort där företaget har sitt säte?

6. Om den ort där konsumenten måste ge företaget möjlighet att undersöka en konsumentvara, som har köpts i enlighet med ett distansavtal, och i efterhand fullgöra avtalet, – alltid eller i det konkreta fallet – är den ort där företaget har sitt säte men det inte är förenligt med artikel 3.3 första stycket jämförd med artikel 3.4 i direktiv 1999/44/EG att konsumenten lägger ut i förväg:

Ska artikel 3.3 tredje stycket jämförd med artikel 3.5 andra strecksatsen i direktiv 1999/44/EG tolkas på så sätt att en konsument inte har rätt att häva avtalet om vederbörande enbart har meddelat företaget felet utan att erbjuda sig att transportera konsumentvaran till den ort där företaget har sitt säte?

(<sup>1</sup>) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, EGT L 171, 1999, s. 12.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 29 januari 2018 –  
Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) mot Deutsche Bank SAE**

(Mål C-55/18)

(2018/C 152/10)

Rättegångsspråk: spanska

**Hänskjutande domstol**

Audiencia Nacional

**Parter i det nationella målet**

Kärande: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Svarande: Deutsche Bank SAE

Berörda parter: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska Konungariket Spanien, genom antagandet av artiklarna 34 och 35 i lagen om arbetstagares ställning, sådana de har tolkats i rättspraxis, anses ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa effektiviteten av de begränsningar av arbetstidens längd och minsta dygns- och veckovila som föreskrivs i artiklarna 3, 5 och 6 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 (<sup>1</sup>) för heltidsarbetande som inte uttryckligen, individuellt eller kollektivt, har åtagit sig att arbeta övertid och som inte tillhör mobila arbetstagare eller arbetstagare i handelsflottan eller vid järnvägen?

- 2) Ska artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 3, 5, 6, 16 och 22 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, jämförda med artiklarna 4.1, 11.3 och 16.3 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989,<sup>(2)</sup> tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom artiklarna 34 och 35 i lagen om arbetstagares ställning, av vilka – såsom framgår av konsoliderad rättspraxis – det inte kan utläsas något krav för företag att inrätta ett system för att registrera den faktiska dagliga arbetstiden för heltidsanställda, vilka inte uttryckligen, individuellt eller kollektivt, har åtagit sig att arbeta övertid och som inte tillhör mobila arbetstagare eller arbetstagare i handelsflottan eller vid järnvägen?
- 3) Ska den skyldighet som åläggs medlemsstaterna, som fastställs i artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 3, 5, 6, 16 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003, jämförda med artiklarna 4.1, 11.3 och 16.3 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989, att begränsa arbetstidens längd för alla arbetstagare, anses säkerställas för vanliga arbetstagare genom de nationella bestämmelserna i artiklarna 34 och 35 i lagen om arbetstagares ställning, av vilka – såsom framgår av konsoliderad rättspraxis – det inte kan utläsas något krav för företag att inrätta ett system för att registrera den faktiska dagliga arbetstiden för heltidsanställda, vilka inte uttryckligen, individuellt eller kollektivt, har åtagit sig att arbeta övertid, till skillnad från mobila arbetstagare eller arbetstagare i handelsflottan eller vid järnvägen?”

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

<sup>(2)</sup> Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1, svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146).

**Överklagande ingett den 29 januari 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen meddelade den 17 november 2017 i mål T-263/15, Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen**

**(Mål C-56/18 P)**

(2018/C 152/11)

Rättegångsspråk: polska

**Parter**

*Klagande:* Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann, D. Recchia och S. Noë)

*Övriga parter i målet:* Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Republiken Polen

**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 17 november 2017 i mål T-263/15, Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.;

— ogilla den tredje delen av den sjätte grunden, och

— återförvisa målet till tribunalen för prövning av de fem andra grunderna för talan;

alternativt:

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 17 november 2017 i mål T-263/15, Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., i det att punkt 1 i domslutet även avser investeringsstöd;